

adj. Bñg. P. 3,2,28. instr. ०नेन und ०न्यापेन so, dass man bald vorwärts, bald rückwärts schaut, d. i. bald weiter greift, bald auf etwas Abgemachtes wieder zurückkommt Comm. zu TS. Pañt. 2,51. 4,4. 13,3. 15. zu Çāṅkh. Br. 13,6. 9. 16,1. Nīlak. zu MBh. 3,14176.

सिंहावलोकित n. dass.: पुनरुक्तमतिक्रांतं यच्च सिंहावलोकितम् GREJAS. 2,102. ०न्यापेन Ind. St. 8,329.

1. सिंहासन (सिंह + 2. आ) n. 1) Löwensitz so v. a. Thron AK. 2,8, 2,31. H. 717. HALJ. 2,268. MBh. 2,2053. 5,5006. R. 1,4,26. RAGH. 4, 4. 18,39. MĀLAV. 11. RĪGĀ-TAR. 1,80. 3,331. 4,470. 5,347. PAÑĀT. 157,24. HIT. 77,22. VET. in LA. (III) 1,13. Ind. St. 10,313. HIQUEN-THSANG 1,67. 193. 250. सिंहासनस्य भङ्गः, ०ण R. 5,89,13. ०स्थ MBh. 5,5012. WEBER, RĀMAT. UP. 300. PAÑĀT. 159,10. fg. ०गत R. GORR. 2,35, 2. 4, 23,7. सिंहासनार्थभाज् RAGH. 17,7. रत्न० KATHIS. 18,44. रत्नमिश्रित० WEBER, RĀMAT. UP. 323. नागफणोत्तिष्ठसिंहासननिषेडुषी RAGH. 15,83. Als Titel von Erzählungen: ०द्वात्रिंशति GILD. Bibl. 368 (०ती gedr.). ०द्वात्रिंशतिका Verz. d. Cambr. H. 9. 11. ०द्वात्रिंशत्कथा Notices of Skt Mss. 1,70. ०द्वात्रिंशत्पुत्रिकावार्ता Verz. d. Oxf. H. 152, a, No. 326. — 2) Bez. einer best. Art zu sitzen Verz. d. Oxf. H. 234, a, 23.

2. सिंहासन (wie oben) m. quidam coeundi modus RATIN. im ÇKDr. सिंहासनत्रय n. Bez. eines best. astrologischen Diagramms (चक्र) GĀOTISTATVA im ÇKDr.

सिंहास्य (सिंह + आस्य Gesicht) 1) m. a) ein best. Fisch WEBER, VĀGRASŪKI 256; vgl. सिंक्तुपुड. — b) Gendarussa vulgaris NEES. AK. 2, 4, 22. Bauhinia variegata RATNAM. 157. — c) Bez. einer best. Stellung der Hand Verz. d. Oxf. H. 86, a, 31. 202, a, 11. b, 6. — 2) f. आ Gendarussa vulgaris NEES. oder Adhadota Vasika (वासक) NEES. MAD. 1,37.

सिंहिका (von सिंह) f. 1) Gendarussa vulgaris RĪGĀN. 4, 47. = बृहती 23. — 2) N. pr. einer Tochter Daksha's, Gattin Kaçjapa's (auch Tochter Kaçjapa's und Gattin Viprakitti's) und Mutter vieler ASURA, insbes. des Rāhu, MBh. 1,2520. 2539. HARIV. 213. 9498. VP. 122, N. 19. 124. 148. Bñg. P. 6,6,35. 18,12. ०तनया: MBh. 3,12926. ०सूनु d. i. Rāhu ÇANDAR. im ÇKDr. Spr. (II) 5820. ०तनय desgl. Z. d. d. m. G. 27,70. — 3) eine Form der Dākshājañi Verz. d. Oxf. H. 39, b, 23. fg. — 4) N. pr. einer Rākshasi R. 1,3,27. 4,31,38. 5,8,1. 56,62. — Vgl. सैहिकेय.

सिंहिकेय m. HARIV. 12867 (in der neueren Ausg.) und Ind. St. 2,261 (schon von WEBER beanstandet) fehlerhaft für सैहिकेय.

सिंहिनी (von सिंह) f. N. pr. einer buddhistischen Gottheit WILSON, Sel. Works 2,22. 33.

सिंहिय und सिंहिल्ल m. Hypokoristika von सिंह P. 5,3,81. Schol. सिंहिकार् (सिंह + 1. कर्) in einen Löwen verwandeln MBh. 2, 1426. 3,10643. Nps. TĪP. UP. in Ind. St. 9,154.

सिंहिभू (सिंह + 1. भू) in einen Löwen verwandelt werden KATHIS. 22,142. 96,39.

सिंहिलता f. = सिंहि die Eierpflanze BñVAPR. im ÇKDr.

सिंहिन्द्र (सिंह + इन्द्र) m. ein mächtiger Löwe PAÑĀT. 1,7,27.

सिंहोद्धता f. ein best. Metrum: 4 Mal — — — — — Ind. St. 3,387.

सिंहोद्धता f. dass. COLEBR. Misc. Ess. 2,161 (IX,4). Ind. St. 3,387.

सिंक्ता f. 1) Gries, Kies, Sand; meist pl. TRIK. 3,5,2. SIDDH. K. 248, a, 5. KĪC. zu P. 1,2,53. AK. 3,4,42. 76. H. 1089. an. 3,313. MED. t. 171. HALJ. 3,48. RĪGĀN. 13,141. AV. 7,110,2. 11,3,12. शर्करा: सिंक्ता शर्करा: 7,21. VS. 18,13. TS. 5,2,2. 2. 3,1. TBH. 1,1,2,1. सिंक्ता-भिन्नुकिरति ÇAT. Br. 3,5,1,36. 6,1,2,13. द्वे सिंक्ते प्रुक्ता च कृत्वा च 7,3,1,38. 43. 5,2,59. 10,6,4,1. KĪTJ. ÇR. 17,3,13. 18. 26,2,10. KAUC. 26. 35. 69. MBh. 2,2624. 2635. 7,370. 2215. R. GORR. 1,79,38. SUÇA. 1,134,18. 167,11. KĪM. NITIS. 14,20. 19,11. Spr. (II) 2412. 5837. PAÑĀT. II,62 (सिंक्ता रे० mit der ed. Bomb. zu lesen). KATHIS. 40,16. 19. MĀRK. P. 15,71. सिंक्ता शर्करा VARĀH. BRH. S. 54,15. 60,7. बहुलं प्रायिकम् एका च सिंक्ता (Sandkorn) तैलदाने असमर्थेति श्रव्यवत्सूत्रे भाष्यप्रयोगात् SIDDH. K. 248, a, 6. 7. सिंक्तोत्तर kīesig ĀÇV. GRHJ. 2,8,6. ०सेतु Spr. (II) 6515, v. l. KATHIS. 40,12. am Ende eines adj. comp. (f. आ) MBh. 3,8397. R. 5,16,25. ÇĪK. 56. VIKR. 79. VARĀH. BRH. S. 54,13. 44. KATHIS. 56,20. Sandboden P. 5,2,105. H. an. (सिंक्ते zu lesen). MED. सिंक्ता PRAB. 101,15 fehlerhaft für सिंक्तिल. — 2) Gries als Krankheit H. an. SUÇA. 1,120,11. — 3) pl. Bez. eines Rshi-Geschlechts MBh. 7,3728. 12,774. 6143. HARIV. 11533. सिंक्ता निवावरी श्रुषिगणा: angebliche Verfasser von RV. 9,86,11—20; vgl. श्रुषिगणा: सिंक्ता निवा-रीरङ्गिरसः (I) Ind. St. 3,244, a. — Vgl. सैक्त.

सिंक्ताल n. nom. abstr. von सिंक्ता Sand RAGH. 15,22.

सिंक्तामय (von सिंक्ता) adj. griesig, sandig AK. 1,2,2,9.

सिंक्तामेह m. eine Harnkrankheit: sandiger Niederschlag im Harn WISEN 360. SUÇA. 1,263,12. ÇĪRŪC. SĀHJ. 1,7,43.

सिंक्तामेहिन् adj. an der eben genannten Krankheit leidend SUÇA. 2,78,1.

सिंक्तावत् (von सिंक्ता) adj. griesig, sandig P. 5,2,105. AK. 2,1, 11. AV. 1,17,4.

सिंक्तावर्त्मन् eine best. Krankheit des Augenlides ÇĪRŪC. SĀHJ. 1,7,87.

सिंक्तासिन्धु N. pr. einer Oertlichkeit RĪGĀ-TAR. 4,279.

सिंक्तिन s. सिंक्तिल.

सिंक्तिल (von सिंक्ता) adj. kiestig, sandig P. 5,2,105. AK. 2,1,11. MED. t. 171. नदीतीर Spr. (II) 5939. कनकसिंक्तिलस्थली PRAB. 101, 15 nach der richtigen Lesart (सिंक्ता im Text, सिंक्तिन der eine Schol.; ३त्र gehört nicht zum Verse).

सिंक्त्य (wie oben) adj. dass. VS. 16,43.

सिक्त s. u. सिच्. Davon ०ता f. das Begossenwordensein: तरोरिवार्क-तापेन नेशाम्बुलवासिक्ताता (अतर्धीयते) RĪGĀ-TAR. 3,266.

सिक्ता f. = सिंक्ता RĪGĀN. 13,141.

सिक्ति (von 1. सिच्) f. das Giessen, Ausgießen RV. 10,100,11. रेत-सः AIR. Br. 2,38.

सिक्थ्य UNĀDIS. 2,7. 1) der Satz von gekochter Reisbrühe: तपुलानां सु-सिद्धानां चतुर्दशगुणे जले । रसः सिक्थ्यैर्विरहितो मण्ड इत्यभिधीयते ॥ BñVAPR. im ÇKDr. unter मण्ड. SUÇA. 1,229,14. ०क्तेर् 170,6. 2,119,1. am Ende eines adj. comp. (f. आ) 230,1. 1,229,15. — 2) m. ein Mund- voll gekochten Reises, in eine Kugelform geknetet, TRIK. 3,3,201. H. an. 2, 222. MED. th. 14. Viçva bei UçéVAL. zu UNĀDIS. 2,7. KĪC. 81,38 (nach